நகுதற் பொருட்டன்று; நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேற் சென்(று) இடித்தற் பொருட்டே.

* நக்கச் சிரிக்கப் பேசிச் சிரிக்கும் பொருட்டு அன்று சிநேகம் செய்தல். தவறு உண்டான போது இடிப்பட்டுச் சொன்று இடித்து அறிவு புகட்டுவதற்காகும் *

ஜெர்

* * *

கற்றவர் கற்றிலா தவரும் உண்டு நீரும்
உயரினு மலையே உயர்வர்

*

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு

*

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான் முந்துறும்.

*

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர்

*

இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு

*

இல்லோர் ஒப்பதும் இல்லையே, இல்லையே
சான்றோர்க்(கு) ஈவதும் உடைமையோர் கடனே.

*

சிறப்பீனும், செல்வமும் ஈனும்; அறத்தினூஉங்
காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு

*

பெரியோர் தாக்கும் பிறர் துயரம் தாங்கியே
சீர்மையொடு காக்க வல்லவர்

*

அஞ்சாமை, ஈகை, அறி(வு) ஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்(க்கு) இயல்பு

*

இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
நன்னயம் செய்து விடல்

*

கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர், கரவார்
கரவாரை நெஞ்சத் தவர்

*

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறை என்று வைக்கப் படும்

*

சாந்துணையும் தீயனவே செய்திடினும் தாமவரை
ஆந்துணையும் காப்பர் அறிவுடையோர்

*

அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும், ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடீன் பது.

*

அன்றறிவாம் என்னா(து) அறம் செய்க; மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை

*

ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இல்லாத இயல்பு

*

தன்னெஞ்(சு) அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்

*

ஊருணி நீர் நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு

*

பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடையான் கட்படின்

*

பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பேறல்ல பிற.

*

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு

*

இன்மையி னின்னாத தியாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னாதது

*

அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்

*

பிணியின்மை, செல்வம், விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற் கிவ்வைந்தும்

*

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர், எஞ்ஞான்றும்,
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்

*

இரந்துயிர் வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக உலகியற்றியான்.

*

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்

*

களவினா லாகிய வாக்கம் அளவிறந்(து)
ஆவது போலக் கெடும்

*

எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு.

*

யாதானும் நாடாமல் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

*

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்

*

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்

*